

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

IIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

VII.

S. D. Reverende & clarissime vir, frater charissime.

EXimium & gratissimum mihi beneficium tribuisti, quod nomen Conjugis Jacobi illius Marchionis exquirere, & me periculo mittendi ad Pistorium literas, liberare voluisti. Summas igitur tibi gratias ex animo ago, & vicissim tibi ac tuis, officia mea prompta & expedita defero. Georgio Norfchio etiam, verbis meis officiosè salurato, pagellas adjunctas reddi velim. Ad Jobinum typographum literas Francofordiam misi. Quibus cum nihil hæctenus receperim, ut per hunc tabelarium respondeat, amice monebis. Carmina ex D. D. Reusneri Iconum libro descripta remitto. Effigiem verò meam Chronico meo præmitti omninò nolim. Idèq; ad Jobinum scripsi, ut meo sumptu primam paginam recuderet, & priores Titulos omnes ad me mitteret. De Marchionis Jacobi morte rumor apud nos literis Heidelbergâ & Spira scriptis, sparsus & confirmatus est. Pistorii librum contra Osiandrum non vidi. Canonici vestri, violentâ manu grassantes, ut *1600* ille *vicar.* *à m. p. u. s. o. s. u. s. r. e. u. s.* brevi fortè sibi attrahent, quo utinam non plures implicentur. Eberzium tuum, si ad me venerit, complectar eâ fide & officiis, quæ proficisci à mea tenuitate possunt. De Lutetiâ deditâ nihil adhuc Coloniâ & Antverpiâ certum nunciatur. In Carminibus ex D. D. Reusneri Iconum libro descriptis, pro primo

(Tot meritis clarus, sanctiq; laboribus annon

Charus sim populis, charus & ipse DEO)

operam aliud substitui modestius & verecundius; quod non tantam arrogantiam, & ambitionis speciem haberet, in hanc vel similem sententiam:

Cum Davide DEUM celebrem: teneraq; juvenia

Doctrinâ profim: carus & ipse DEO.

Significa quæso, quis correctioni in officina Jobini præsit, & quando alteram partem Iconum orsurus sit. Tu benè & feliciter vale. Rostochi, Die Francisci, 1590.

David Chytræus.

II X.

Gratiam & pacem à Deopatre & Domino nostro Jესu

Christo Reverende & doctissime Domine Doctor, Compater & frater in Christo,
summo mihi & honore & amore colende.

Quas per Vitensem civem 14. Octobris ad te direxi, jam pridem te accepisse confido. Biduo post, qui fuit nostri Calendarii 16. venit ad me

Xxxx 1

Col-

Collega vestri Gymnasii, Johannes Heroldus, & tuas, 9. Octobris st. n. exaratas, mihi, in compedibus meis detento, exhibuit. Is hodie cum Barone, juvene, à Dietrichstein/ ejusque præceptore, M. Simone Wexio, ex Thuringia huc rediit, rectà cum illis suis comitibus in Carinthiam ire continuaturus. Etsi autem ob quandam animi ægritudinem (cum ex compedibus per dies quatuordecim, DEI gratia, solutus, in domo mea obambularim) vix dignam lectu epistolam polliceri posse videbar, tamen aliquid saltem, & vel hoc ipsum, scribendum mihi esse arbitrabar. Quæres haud dubiè, si præstò essem, quæ animum meum ægritudo gravaret? Sed ea est multiplex, & si telam illam ordiret, citius penelope suam pertexere posset. Præstat igitur eam intus conquire, & precibus ad DEUM vincere, quàm tuum animum in similem aut graviores ægritudinem conjicere. Omnia floccipendere, quæ carni molesta sunt, & hoc solum magnificere, quod spiritum, & cœlestem, quæ nobis à Christo parata est, hæreditatem concernit, Christiani hominis est. Hoc ut faciam, quotidie disco, & utinam in hac Spiritus Sancti schola feliciter proficerem, senex præferim. Fundamentum per gratiam DEI teneo, vel potius ab eo tencor. Stipulas, fœnum & ligna tribulationis ignis exuret, salute immota mihi per fundamenti gratiam manente.

Scholam vestram restauratam, & dysenteria flagellum inhibuit esse, vobis gratulor: quòd autem negligentius apud vos Musis juvenus militat, condolco. Gallus Æsopicus granum hordei vel Cleopatras unioni præferat. Ferendum est, ἀχρηστίασε. Pinguet factus forsitan gallus, ubi coqui cultrum senserit, gula incisa, unionem, pretio nullo comparandum, serò requiret. De gubernatione Tutorum vix bene sperare licet Ecclesiæ. Sed orandum est, ut regum corda trutinans, omnia sic disponi curet, quo aliqua saltem halcyonia nomen Christi rectè colentibus concedantur, in tribus aut pluribus illis provinciis.

Doctor Mylius in extrema parte suarum literarum, quas mihi Wexius attulit, hæc verba attexit. In Misnia vicina subinde omnia in deterius ruunt, Calvinismo ita invalescente, ut qui clam hætenus hæresin istam fovērunt, nunc publicè eam profiteri non reformident. De Electore interim optima speramus.

In iisdem literis mihi diligenter commendavit M. Simonem Wexium, & rogat, ut eum adjuvem, quòd alios nobiles & generosos adolescentes in convitium & disciplinam suam accipiat, cum autem occasionem jam nullam habeam cognitam, nihil ei adjumenti in præsentia possum afferre. Pater ejus consul Jenensis civitatis est, habet uxorem & ex ea prolem, habitat in domo sua, quam satis capacem & ad fovendum tales hospites commodam esse dicit, diligentiam, industriam, & fidem suam probavit viris doctis & sapientibus

tibus, etiam in Carinthia, ubi Danhofanos instituit & alios, quos etiam JENÆ informavit. Rogo igitur, ut eum promoveas, si potueris.

Vexationem D. Pastoris vestri, quam Cyriacum illum suscepisse scribis, de qua hætenus nihil audiveram, non libenter audio. Videndum est, ut cautè & prudenter respondeat. Ut enim profus sileat, Ecclesiæ non consultum judicarem. Fuit enim periculosissimum certamen, quod ego ita oppressum cupiebam, ut nulla scintillula evolaret. Si quis urgere voluisset, convicisset, divinitatem Christi cum Ario negari. Sed noli hoc D. Pastori ex meis literis indicare, ut autem piam prudentiam in responsione adhibeat, nihil de disputatis resuscitans, author & adjutor sedulus & fidelis esto, propter Ecclesiæ teneritudinem. Restat jam nihil, quàm ut cum tua conjugè (quam mea salutat admodum amanter) cumque liberis tuis ad Nestoreos annos rectissimè valeas. D. Pastorem cum omnibus Collegis similiter ex me plurimum salutari peto. Dabatur hoc epistolium 14. Novembris, anno 1590. st. v.

F. Claritatem

summa cum observantia colens

Jeremias Hombergerus.

Salutem cum debito honore meo nomine dici cupio Dominis omnibus, qui eam benevolis animis à me dictam acceptare gaudent, inter quos præcipuos habeo D. Paulum à Danhausen / Provincialem Prætorem seu gubernatorem, & D. Bartholomæum Rifenhillerum, Burggravium, &c. & D. Ludovicum à Dietrichstein / &c. Illi, credo, non dedignantur à me salutari. Precibus meis & illos & omnes, te etiam tuosque & Scholam tuam, totamque vestram Ecclesiam misericordiarum patri quotidie commendo. Vale in Domine Jesu, charissime Domine Doct. & colendissime comperat.

IX.

Sal. in Servatore Christo, Reverende & Clar. D. Doctor, Domine, amice & frater plurimum colende.

ORavit me hospes Joh. Christophori Schleittii, Mag. Adamus Volsius noster, ut per te monendum curarem fratrem illius, Franciscum Ludovicum, ut tandem aliquando pecuniam huc mittat fratris nomine: nihil enim ipse adhuc accepit, cum jam fermè per annum convictorem ipsum habuerit. Etsi autem non libenter molestus tibi sum hoc nomine, tamen negare amico officium hoc non potui, teque

X x x x 3

majorem